

ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೂ ಬೇರೂರಿದ ಜಾತಿವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಶೋಷಣೆಗೊಳಗಾದ ಜೀವಗಳ ಕನಸುಗಳನ್ನು ಒಡೆದ ಕಾಜಿನ ಬಳೆಗಳ ಮೂಲಕ ಬಿಂಬಿಸುವ ಕಿರುಚಿತ್ರ 'ಕಾಜಿ'.

■ ಗಾರಿ

ಒಡೆದ ಕಾಜಿನ ಬಳೆಗಳೇ...

‘ಹಳ್ಳಿ’ ಎಂದಾಕ್ಷಣ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಲ್ಲಿ ಮೂಡುವ ಚಿತ್ರ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ? ಹಸಿರ ಸರಗಿನ ನಡುವಿನ ಪುಟ್ಟ ಪುಟ್ಟ ಮನೆಗಳು, ಪೈರು ತುಂಬಿ ಬಾಗುತ್ತಿರುವ ಗದ್ದೆಗಳು, ಬಯಲಲ್ಲಿ ಮೇಯುತ್ತಿರುವ ದನಕರುಗಳು, ಹಳೆಯ ಕಾಲದ ಒಂದು ದೇಗುಲ, ಮುಗ್ಧತೆಯೇ ಮೈವೆತ್ತ ಶ್ರಮಜೀವಿ ಮನುಷ್ಯರು... ಹೀಗೆ ಹಳ್ಳಿ ಚಿತ್ರದ ‘ಸಮೃದ್ಧ’ ವಿವರಗಳ ಪಟ್ಟಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಲೇ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ನಮ್ಮ ಹಲವು ಕರ್ಮಿಯಲ್ ಸಿನಿಮಾಗಳಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಯನ್ನು ಪಟ್ಟಣದ ಒತ್ತಡದ ಬದುಕಿಗೆ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ ಇರುವಂಥ ನಮ್ಮದಿಯ ತಾಣ ಎಂಬ ರೀತಿ ತೋರಿಸಿರುವುದೂ ಒಂದು ಕಾರಣ.

‘ಕಾಜಿ’ ಕಿರುಚಿತ್ರವೂ ಇಂಥದ್ದೇ ಒಂದು ಸಮೃದ್ಧ ಹಳ್ಳಿಯ ‘ಫೇಮ್’ ಮೂಲಕವೇ ಶುರುವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಕೇಲವೇ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ದಾಟಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಂದು ಹರುಕು ಮುರುಕು ಜೋಪಡಿಯೊಳಗೆ. ಅಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಬಾಲಕನೊಬ್ಬ ‘... ನಾನೇ ರಾಜಕುಮಾರ’ ಎಂದು ಹಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅಮ್ಮ ಏನೆಂದರೂ ಪಟಾಕಿ ಸಿಡಿದಂತೆ ಮಾರುತ್ತರ ಕೊಡುವ ಉತ್ತಾಹದ ಚಿಲುಮೆಯಂಥ, ಕಿಲಾಡಿಪೋರ ಅವನು. ಅಮ್ಮನ ಜತೆಗೆ ತಮಾಷೆ ಮಾಡುತ್ತ, ಆಡುತ್ತ ಶಾಲೆಗೆ ಸಾಗುತ್ತಾನೆ. ಮಗನ ಜೀವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಮನಸಿಗೆ ಆವಾಹಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ ನಡಗುತ್ತ ಸಾಗುವ ತಾಯಿಗೆ ‘ಯಜಮಾನ’ರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎದುರಾಗುವುದು ಮಾತ್ರ ಅತ್ಯಂತ ತುಚ್ಛ ಬೈಗಳು.

ಹೀಗೆ ರಮ್ಯವಾದ ಒಂದು ಫೇಮಿನ ಮೂಲಕ ಆಮಂತ್ರಿಸಿ ಅದರೊಳಗೆ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿರುವ ಕ್ರಿಯೆಗಳ

ಸಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕಾಣಿಸುವುದೇ ‘ಕಾಜಿ’ ಸಿನಿಮಾದ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶ. ಮೊದಲ ಕೆಲವು ದೃಶ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ನಿರ್ದೇಶಕರು ನಂತರ ಅದನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಮರುನಿರೂಪಿಸುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ಗಂಡ ಇಲ್ಲದ, ಪುಟ್ಟ ಮಗನೊಟ್ಟಿಗೆ ಬದುಕುತ್ತಿರುವ ಕೆಳಜಾತಿಯ, ಮನೆಗೆಲಸದ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳ ಬದುಕಿನ ಭಿದ್ರ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಈ ಕಿರುಚಿತ್ರವು ಕಟ್ಟಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಕುತೂಹಲಕಾರಿ ಸಂಗತಿ ಎಂದರೆ ಈ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಶೋಷಕ-ಶೋಷಿತ ಎರಡೂ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿರುವುದೂ ಹೆಣ್ಣೇ. (ಈ ಚಿತ್ರ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದವರೂ ಹೆಣ್ಣು) ತನ್ನಂಥದೇ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಣ್ಣನ್ನು, ತನ್ನ ಮಗಳಷ್ಟೇ ವಯಸ್ಸಿನ ಅವಳ ಮಗನನ್ನು ಕ್ರೂರವಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ‘ಯಜಮಾನಿ’ಯ ವರ್ತನೆಯ ಹಿಂದಿನ ಮನಸ್ಥಿತಿ ಎಂಥದ್ದು ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನೂ ಈ ಚಿತ್ರ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ.

ಹಳ್ಳಿಯ ವಿಜೃಂಭಿತ ಸಮೃದ್ಧಿಯ ರಮ್ಯಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಒಡೆಯುವ ಹಾಗೆ, ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ಬಣ್ಣಮಾಸಿದ ಚಿತ್ರಗಳ ರೀತಿಯೇ ತೋರಿಸಿರುವುದೂ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ತಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ಇರುವ ಈ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣತೆ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧವಾಗಿಲ್ಲ. ಪಾತ್ರಗಳು, ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ‘ಕಪ್ಪು-ಬಿಳುಪಿನ’ (ಸಂಪೂರ್ಣ ಒಳ್ಳೆಯವರು ವರ್ಸಸ್ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕೆಟ್ಟವರು) ಸಿದ್ಧಮಾದರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ರೂಪುಗೊಂಡಿದೆ. ನಾಯಕ/ಕಿ-ಖಿಳನಾಯಕ/ಕಿ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, ಮನಕರಗುವಂತೆ ಅಥವಾ ಮನಸ್ಸು ಉರಿಯುವಂಥ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ಹೊಸೆಯುವುದು ಸುಲಭ ಮಾರ್ಗ. ಆದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಲೆ-ಕೃತಿಗಳು ಸಮಾಜದ, ಮನುಷ್ಯನ ಕಷ್ಟ ಅಲ್ಲದ ಬಿಳುಪೂ ಅಲ್ಲದ ಕಂದುಬಣ್ಣದ ಸಂಕೀರ್ಣವಲಯವನ್ನು ಹಿಡಿದಿಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತವೆ. ಅಂಥ ಕಲಾಕೃತಿಗಳು ‘ಒಂದೇ ನೋಟ’ಕ್ಕೆ ಮುಗಿದುಹೋಗದೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ನೋಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಆತ್ಮವಿಮರ್ಶೆಗೆ ಹಚ್ಚುತ್ತವೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿನ ಜಾತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಅಂಥ ಸಂಕೀರ್ಣ ಆಯಾಮವನ್ನು ಹಿಡಿಯುವ ರಿಸ್ಕ್ ಅನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಕರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ‘ಕಾಜಿ’ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಅಸಮಧಾನವನ್ನೂ ಉಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ಕಿರುಚಿತ್ರ ಅಂತರ್ಜಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಕೊಂಡಿಯಲ್ಲಿ ವೀಕ್ಷಣೆಗೆ ಲಭ್ಯವಿದೆ: bit.ly/2HkH36S

ಐಶಾನಿ ಶೆಟ್ಟಿ

ಕಿರುಚಿತ್ರ: ಕಾಜಿ
ನಿರ್ದೇಶನ: ಐಶಾನಿ ಶೆಟ್ಟಿ
ನಿರ್ಮಾಣ: ಸತೀಶ್ ನೀನಾಸಂ
ಸಂಗೀತ: ಮಿಥುನ್ ಮುಕುಂದನ್
ಛಾಯಾಗ್ರಹಣ: ಪ್ರೀತಮ್ ತೆಗ್ಗಿನಮನೆ
ತಾರಾಗಣ: ಹಿತಾ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್, ಮಧುರ ಚೆನ್ನಿಗ
ಸುಬ್ಬಣ್ಣ, ಇಂಚರಾ, ವಿದ್ಯಾ ಕೆ. ಶೆಟ್ಟಿ